

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2018. gada 18. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski piegādes līgumi – Direktīva 2004/18/EK – 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, nepiemērojot publiskā iepirkuma procedūru – Jēdziens “līgumi par atlīdzību” – Jēdziens “publisko tiesību subjekts”

Lieta C-606/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 6. jūlijā un kas Tiesā registrēts 2017. gada 20. oktobrī, tiesvedībā

IBA Molecular Italy Srl

pret

Azienda ULSS n.°3,

Regione Veneto,

Ministero della Salute,

Ospedale dell'Angelo di Mestre,

piedaloties:

Istituto Sacro Cuore - Don Calabria di Negrar,

Azienda ULSS n.°22.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], kas pilda astotās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un D. Švābi [*D. Šváby*] (referents),

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Regione Veneto vārdā – C. Zampieri, E. Zanon, A. Manzi, C. Drago un B. Barel, avvocati,
- Eiropas Komisijas vārdā – G. Gattinara un P. Ondrůšek, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 49., 56., 105. un nākamos pantus, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.), 1. un 2. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp IBA Molecular Italy Srl (turpmāk tekstā – “IBA”), no vienas puses, un Azienda ULSS n.º3 (Vietējais veselības aprūpes dienests Nr. 3, Itālija), Regione Veneto (Venēcijas reģions, Itālija), Ministero della Salute (Veselības ministrija, Itālija), kā arī Ospedale dell’Angelo di Mestre (Andželo di Mestres slimnīca, Itālija), no otras puses, saistībā ar to, ka Vietējais veselības aprūpes dienests Nr. 3 un Andželo di Mestres slimnīca ir tieši piešķirūši Istituto Sacro Cuore – Don Calabria di Negrar (turpmāk tekstā – “Sacro Cuore”) tiesības trīs gadu laikposmā piegādāt radiofarmaceutisku preparātu, kura pamatā ir 18 F-fluora -dezoksi-glikoze, ar nosaukumu “fluordezoksiglikoze (18F) IBA” (turpmāk tekstā – “zāles 18-FDG”).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2004/18 1. panta “Definīcijas” 2. punkta a) apakšpunktā un 9. punktā ir noteikts:

“2.

- a) “Valsts līgumi” ir finansiāli [atlīdzības] līgumi, kurus rakstveidā savstarpēji noslēdz viens vai vairāki komersanti un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un kuru mērķis ir būvdarbu realizācija, produkcijas piegāde vai pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas izpratnē;

[..]

9. “Līgumslēdzējas iestādes” ir valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes, publisko tiesību subjekti, apvienības, kurās ietilpst viena vai vairākas šādas iestādes vai viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

“Publisko tiesību subjekts” ir jebkura struktūra:

- a) kas nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības;
- b) kam ir juridiskas personas statuss un

- c) ko galvenokārt finansē valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti, vai ko pārrauga minētie subjekti, vai kam valdē, pārvaldē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu iecel valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.

[..]”

- 4 Direktīvas 2004/18 2. pantā “Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas principi” ir paredzēts:

“Līgumslēdzējas iestādes pret visiem komersantiem izturas vienādi un nediskriminējoši un rīkojas pārredzami.”

Itālijas tiesības

- 5 No 1968. gada 12. februāra *legge n.°132, recante norme sugli enti ospedalieri e sull'assistenza ospedaliera* (Likums Nr. 132 par stacionārās ārstniecības iestādēm un aprūpes sniegšanu tajās) (1968. gada 12. marta *GURI* Nr. 68) 1. panta izriet, ka “klasificētas” slimnīcas ir “civiltiesībās atzīti reliģiskie institūti un iestādes, kuri sniedz aprūpi stacionārajās ārstniecības iestādēs”. Šīs tiesību normas piektajā daļā konkrētāk ir paredzēts:

“Neskarot tehnisko un sanitāro uzraudzību, kas ir Veselības ministrijas ziņā, nekas netiek mainīts spēkā esošajos noteikumos attiecībā uz to civiltiesībās atzīto reliģisko institūtu un iestāžu juridisko un administratīvo statusu, kuri sniedz aprūpi stacionārajās ārstniecības iestādēs”.

- 6 Iesniedzējtiesas skatījumā, tostarp no 1978. gada 23. decembra *legge n.°833 - Istituzione del servizio sanitario nazionale* (Likums Nr.°833 par valsts veselības aprūpes dienesta izveidi) (1978. gada 28. decembra *GURI* Nr. 360 kārtējais pielikums, turpmāk tekstā – “Likums Nr. 833”) 41. panta izriet, pirmkārt, ka “par teritorijām atbildīgo vietējā mēroga ārstniecības struktūru attiecības ar pirmajā daļā minētajiem institūtiem, iestādēm un slimnīcām, kuri ir saņēmuši klasifikāciju saskaņā ar 1968. gada 12. februāra Likumu Nr. 132, kā arī ar Galjēras slimnīcu Dženovā [*Ospedale Galliera di Genova*] un ar Neatkarīgo Maltas Bruņinieku ordeni [*Sovrano Ordine militare di Malta*] reglamentē atbilstošas *ad hoc* vienošanās”, un, otrkārt, ka “atzīti veselības aprūpes institūti, kas īsteno publisku veselības aprūpi, saglabā savu aktīvo tiesību subjektu statusu valsts veselības aprūpes sistēmā”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 7 *IBA* ir radiofarmaceutisko preparātu ražošanā specializējies uzņēmums. Tā ir zāļu 18-FDG, kas ir noteiktās radiogrāfijas pārbaudēs izmantots izotopisks markķieris, ekskluzīva koncesionāre Itālijā.
- 8 Ar 2015. gada 29. aprīļa prasību tā *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) apstrīdēja vienošanās pasākumus un aktus, ar kuriem Vietējais veselības aprūpes dienests Nr. 3 un Andželo di Mestres slimnīca bija tieši un bez iepriekšējas publiskā iepirkuma procedūras uz trīs gadiem piešķirusi *Sacro Cuore* tiesības veikt zāļu 18-FDG piegādi.
- 9 Lai arī pēdējā minētā ir saskaņā ar privāttiesībām dibināta reliģiska struktūra, tā, pamatojoties uz *ad hoc* vienošanos, piedalās Venēcijas reģiona veselības aprūpes pakalpojumu plānošanas valsts sistēmā kā “klasificēta” slimnīca, kas kā tāda ir pielīdzināta publisko tiesību struktūrai.
- 10 Minētā piegādes līguma ietvaros noslēgtajā vienošanās bija paredzēts, ka *Sacro Cuore* veiks zāļu 18-FDG bezmaksas piegādi deviņām reģionālajām valsts slimnīcām, kā kompensāciju saņemot atlīdzību par izstrādājuma transportēšanas izmaksām, kas pēc vienotas likmes noteiktas 180 EUR apmērā par katru sūtījumu.

- 11 Pamatojot savu prasību atcelt *Sacro Cuore* tieši piešķirtās tiesības noslēgt līgumu par zāļu 18-FDG piegādi un pēc tam organizēt iepirkuma procedūru šo zāļu piegādei, *IBA* ir apstrīdējusi šādus aktus:
 - subsīdijas 700 000 EUR apmērā piešķiršanu, ko Venēcijas reģions izmaksājis *Sacro Cuore* un kas paredzēta to izmaksu segšanai, kuras radušās, bez maksas piegādājot zāles 18-FDG visām ieinteresētajām šī reģiona veselības aprūpes iestādēm;
 - Venēcijas reģiona izstrādāto standarta vienošanos par piegādes attiecību starp katru reģionālo valsts veselības aprūpes struktūru un *Sacro Cuore* izveidi un
 - dažādus reģionālos un valsts tiesību aktus saistībā ar strīdīgo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu un minēto zāļu ražošanas un piegādes nosacījumiem.
- 12 Ar 2016. gada 26. aprīļa spriedumu *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa) noraidīja *IBA* prasību galvenokārt divu iemeslu dēļ.
- 13 Pirmkārt, attiecīgā zāļu 18-FDG piegāde būtībā esot bez maksas, jo nedz reģionālās subsīdijas 700 000 EUR apmērā, kas piešķirtas *Sacro Cuore*, nedz zāļu transportēšanas izmaksu segšana neesot uzskatāma par tiešu atlīdzību.
- 14 Otrkārt, pat pieņemot, ka līgumam par minēto zāļu piegādi ir atlīdzības līguma raksturs, strīdīgā līguma slēgšanas tiesību piešķiršana esot tāda vienošanās starp valsts pārvaldes iestādēm, kurai Savienības tiesības publisko iepirkumu jomā neesot piemērojamas.
- 15 *IBA* līdz ar to cēla prasību par minēto spriedumu *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija). Pēdējā minētā būtībā uzskata, ka pirmās instances tiesas vērtējums saistībā ar atlīdzības līguma jēdziena interpretāciju ir kļūdainis. Turpretī tā piekrīt minētās tiesas vērtējumam, ka ar strīdīgo piegādes līgumu ir izveidota tāda sadarbība publisko tiesību subjektu starpā, kas ir izslēgta no publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma piemērošanas jomas.
- 16 Pirmkārt, tā galvenokārt uzskata, ka *Sacro Cuore* formāli, papildus zāļu 18-FDG transportēšanas izmaksu atlīdzināšanai nesaņem nekādu atlīdzību par šo zāļu piegādi valsts veselības aprūpes struktūrām, kas ir šo zāļu adresāti.
- 17 Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta teleoloģisko interpretāciju līguma atlīdzības raksturs ir konstatējams, ja operators, kas nodrošina attiecīgo preču piegādi, saņem ievērojamu saimniecisko priekšrocību no valsts pārvaldes iestādes, kas nav līgumslēdzēja iestāde, un ja ir pamatoti uzskatīt, ka šis finansējums ir tieši paredzēts šo preču piegādei. Šajā gadījumā tas esot subsīdijas 700 000 EUR apmērā, ko Venēcijas reģions piešķīris *Sacro Cuore*, priekšmets.
- 18 Otrkārt, *Consiglio di Stato* (Valsts padome) uzskata, ka tādai procedūrai kā šī sprieduma 8. punktā paredzētā procedūra ir piemērojams Itālijas publiskā iepirkuma kodekss un Savienības tiesības publisko iepirkumu jomā.
- 19 Proti, no Tiesas judikatūras izrietot, ka atlīdzības līgumi, kas noslēgti starp divām valsts pārvaldes iestādēm, ir publiski līgumi, tostarp tad, ja iestādes, kas darbojas kā privāts uzņēmums, galvenais darbības mērķis nav peļņas gūšana. Tāpat līgums nevar tikt izslēgts no publiskā iepirkuma jēdziena tikai tādēļ, ka tajā paredzētā atlīdzība sedz vienīgi izdevumus, kas radušies pielīgtā pakalpojuma sniegšanā.
- 20 Turklāt pamatlietā nepastāvot neviens no abiem gadījumiem, kas ļautu atkāpties no publiskā iepirkuma tiesību piemērošanas. Proti, iesniedzējtiesa neuzskata, ka šajā gadījumā pastāvētu līgums, ko iestāde noslēgusi ar citu juridiski pastāvīgu publisko tiesību subjektu, pār kuru šai iestādei ir "līdzīga kontrole" tai, kādu tā īsteno pār saviem dienestiem 1999. gada 18. novembra sprieduma *Teckal* (C-107/98,

EU:C:1999:562) izpratnē, nedz arī līgums, ar kuru tiek iedibināta sadarbība starp publisko tiesību subjektiem un kura mērķis ir nodrošināt tiem kopīga sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma īstenošanu tostarp 2013. gada 13. jūnija sprieduma *Piepenbrock* (C-386/11, EU:C:2013:385) izpratnē.

- 21 Tomēr *Consiglio di Stato* (Valsts padome) ieskatā, *Sacro Cuore*, būdama klasificēta slimnīca, pamatlietā ir pilnībā pielīdzināma līgumslēdzējai iestādei, pat ja tā nav publisko tiesību subjekts.
- 22 Visbeidzot iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesa vēl nav izskatījusi tādu struktūru kā “klasificētas” slimnīcas īpašo situāciju, kuras ir funkcionāli integrētas reģionālajā veselības aizsardzības sistēmā, lai arī to vadība finansējuma, vadītāju iecelšanas un iekšējās darba kārtības noteikumu ziņā joprojām ir privāta.
- 23 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Savienības tiesiskais regulējums publisko būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, konkrēti, Direktīvas [2004/18] 1. un 2. pants, ietver savā piemērošanas jomā arī komplicētus darījumus, ar kuru starpniecību līgumslēdzēja iestāde grasās tieši piešķirt kādam noteiktam komersantam mērķtiecīgu finansējumu, kas ir pilnībā paredzēts, lai, neveicot turpmāku iepirkuma procedūru, realizētu bezmaksas piegādei paredzētus izstrādājumus dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkāda maksājuma iepriekš minētajam piegādātājam? Vai minētajai Savienības tiesību normai līdz ar to ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj tieši piešķirt mērķtiecīgu finansējumu, kurš paredzēts, lai, neveicot turpmāku iepirkuma procedūru, realizētu piegādei paredzētus izstrādājumus dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkāda maksājuma iepriekš minētajam piegādātājam?”

2) Vai Savienības tiesiskajam regulējumam publisko būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, konkrēti, Direktīvas 2004/18 1. un 2. pantam[, kā arī] LESD 49., 56., 105. un nākamajiem pantiem, ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas, pielīdzinot privātas “klasificētas” slimnīcas valsts slimnīcām, iekļaujot tās valsts veselības aprūpes plānošanas sistēmā, ko reglamentē īpašas vienošanās, kuras atšķiras no parastās akreditācijas saiknes ar citiem privāto tiesību subjektiem, kuri piedalās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas sistēmā, ja nav rekvizītu publisko tiesību subjekta atzīšanai un nav tiešas piešķiršanas priekšnoteikumu atbilstīgi “in house providing” (tīri “iekšējas” darbības) modelim, neattiecinā uz tām valsts un Eiropas tiesisko regulējumu valsts līgumu jomā arī tajos gadījumos, kad tām ir pienākums bez maksas realizēt un piegādāt valsts veselības aprūpes struktūrām specifiskus, veselības aprūpes darba veikšanai nepieciešamus izstrādājumus, vienlaikus saņemot valsts finansējumu par minētajām piegādēm?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 24 Uzdotot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “finansiāli [atlīdzības] līgumi” ietver lēmumu, ar kuru līgumslēdzēja iestāde tieši, tātad bez publiskā iepirkuma procedūras organizēšanas, piešķir konkrētam saimnieciskās darbības subjektam finansējumu, kas pilnībā paredzēts to izstrādājumu ražošanai, kuri tam bez maksas ir jāpiegādā dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkādas atlīdzības samaksas minētajam piegādātājam, izņemot transportēšanas izmaksu vienotas summas 180 EUR apmērā par katru sūtījumu samaksu.

- 25 Vispirms ir jākonstatē, ka pamatlietā Venēcijas reģions un *Sacro Cuore* ir noslēguši līgumu, atbilstoši kuram pēdējā minētā apņemas bez maksas izgatavot un piegādāt zāles 18-FDG reģionālajām valsts slimnīcām, tomēr saņemot no tām samaksu par izstrādājuma transportēšanas izmaksām, kas pēc vienotas likmes noteiktas 180 EUR apmērā par katru sūtījumu. Šajā ziņā minētais reģions piešķir *Sacro Cuore* subsīdiju 700 000 EUR apmērā, kas pilnībā paredzēta šo zāļu ražošanai.
- 26 Nav nekādu šaubu par šāda līguma atbildības raksturu.
- 27 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lai līgums, kuru noslēdz viens vai vairāki komersanti un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes, ietilptu publisko līgumu jēdzienā, tam ir jābūt noslēgtam “par atlīdzību”.
- 28 No formulējuma “par atlīdzību” parastās juridiskās nozīmes izriet, ka tas apzīmē līgumu, ar kuru katra no pusēm apņemas sniegt pakalpojumu apmaiņā pret citu pakalpojumu.
- 29 Līdz ar to līgums, kurā paredzēta pakalpojumu apmaiņa, ietilpst publiska līguma jēdzienā pat tad, ja paredzētā atlīdzība ir ierobežota vienīgi ar izdevumu, kas radušies, sniedzot noligto pakalpojumu, daļēju atlīdzināšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 19. decembris, *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c., C-159/11, EU:C:2012:817, 29. punkts, kā arī 2013. gada 13. jūnijs, *Piepenbrock*, C-386/11, EU:C:2013:385, 31. punkts).
- 30 Pamatlietā, izvērtējot līguma par zāļu izgatavošanu un piegādi atbildības raksturu, ir jāņem vērā atlīdzība, kas šo zāļu piegādātājam ir samaksāta ar piešķirto Venēcijas reģiona subsīdiju 700 000 EUR apmērā.
- 31 No tā izriet, ka tāds līgums kā pamatlietā, atbilstoši kuram saimnieciskās darbības subjekts apņemas izgatavot un piegādāt izstrādājumu dažādām iestādēm, kā atlīdzību par to saņemot finansējumu, kas pilnībā paredzēts šī mērķa sasniegšanai, ietilpst jēdzienā “atlīdzības” līgums Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, lai arī ar šo subsīdiju vai piegādes izmaksām, kas var būt jāsedz minētajām iestādēm, netiek pilnībā kompensētas minētā izstrādājuma izgatavošanas un piegādes izmaksas.
- 32 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “atlīdzības līgumi” ietver lēmumu, ar kuru līgumslēdzēja iestāde tieši, tātad bez publiskā iepirkuma procedūras organizēšanas, piešķir konkrētam saimnieciskās darbības subjektam finansējumu, kas pilnībā paredzēts to izstrādājumu ražošanai, kuri tam bez maksas ir jāpiegādā dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkādas atlīdzības samaksas minētajam piegādātājam, izņemot transportēšanas izmaksu vienotas summas 180 EUR apmērā par katru sūtījumu samaksu.

Par otro jautājumu

- 33 Uzdodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, atbilstoši kuram “klasificētas” privātas slimnīcas pielīdzinot valsts slimnīcām, ņemot vērā to integrāciju valsts veselības aprūpes plānošanas sistēmā, ko reglamentē *ad hoc* vienošanās, kas atšķiras no parastajām akreditācijas attiecībām ar citiem privātajiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri piedalās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas sistēmā, tās tiek izslēgtas no valsts un Savienības tiesiskā regulējuma publiskā iepirkuma jomā, tostarp gadījumā, ja tām ir bez maksas jāizgatavo un jāpiegādā valsts veselības aprūpes struktūrām īpaši izstrādājumi, kas vajadzīgi veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanai, kā atlīdzību par to saņemot šo izstrādājumu izgatavošanai un piegādei paredzētu valsts finansējumu.

- 34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunktam, lai līgums varētu tikt uzskatīts par publisku līgumu un līdz ar to – lai tam varētu būt piemērojams šajā jomā pastāvošais Savienības tiesiskais regulējums, attiecīgajam atlīdzības līgumam ir jābūt noslēgtam starp vienu vai vairākiem komersantiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm.
- 35 Kā izriet no pastāvīgās judikatūras, divu veidu publisko tiesību subjektu starpā noslēgtie iepirkuma līgumi neietilpst Savienības tiesību publisko iepirkumu piemērošanas jomā (spriedums, 2012. gada 19. decembris, *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c., C-159/11, EU:C:2012:817, 31. punkts).
- 36 Pirmkārt, līgumi, ko noslēdzis publisko tiesību subjekts, kas atbilst Direktīvas 2004/18 1. panta 9. punktā paredzētajiem nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par “līgumslēdzēju iestādi” šīs tiesību normas izpratnē, un persona, kas ir juridiski no tās nošķirts subjekts, ja vienlaikus šis subjekts atrodas šī publisko tiesību subjekta padotībā, kas ir līdzvērtīgas tām padotības attiecībām, ko tā īsteno attiecībā uz savām padotības iestādēm, un ja minētais publisko tiesību subjekts lielāko daļu savu funkciju īsteno kopā ar tā padotības iestādēm (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1999. gada 18. novembris, *Teckal*, C-107/98, EU:C:1999:562, 50. punkts, kā arī 2005. gada 11. janvāris, *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, C-26/03, EU:C:2005:5, 49. punkts).
- 37 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka no iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm izriet, ka nedz Venēcijas reģions, nedz šī sprieduma 8. punktā minētās līgumslēdzējas iestādes neīsteno nekādu kontroli pār *Sacro Cuore*, kas būtu līdzīga kontrolei, kuru tās īsteno pašas pār saviem dienestiem.
- 38 Tādējādi ar tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, pamatojoties uz šī sprieduma 36. punktā atgādināto izņēmumu, nevar izslēgt no publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanas jomas līgumus, kas noslēgti starp tādu iestādi kā *Sacro Cuore* un publisko tiesību subjektu.
- 39 Otrkārt, Savienības tiesību publisko iepirkumu jomā piemērošanas jomā neietilpst arī atlīdzības līgumi, ar kuriem tiek iedibināta sadarbība publisko tiesību subjektu starpā un kuru mērķis ir nodrošināt tām kopīga sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma īstenošanu, ja vien turklāt šādi līgumi ir noslēgti tikai publisko tiesību subjektu starpā bez privāto tiesību subjekta dalības, nevienam privātam uzņēmumam netiek radīts privilēģētāks stāvoklis nekā tā konkurentiem un šīs nodibinātās sadarbības īstenošanas pamatā ir vienīgi ar sabiedrības interešu īstenošanu saistīti apsvērumi un prasības (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 9. jūnijs, Komisija/Vācija, C-480/06, EU:C:2009:357, 44. un 47. punkts, kā arī 2013. gada 13. jūnijs, *Piepenbrock*, C-386/11, EU:C:2013:385, 36. un 37. punkts).
- 40 Tā kā visi šī sprieduma iepriekšējā punktā minētie kritēriji ir kumulatīvi, starp publisko tiesību subjektiem noslēgts [publiskā iepirkuma] līgums no Savienības tiesībām publisko iepirkumu jomā tiek izslēgts tikai tad, ja šis līgums atbilst visiem šiem kritērijiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 13. jūnijs, *Piepenbrock*, C-386/11, EU:C:2013:385, 38. punkts).
- 41 Pirmais no minētajiem kritērijiem ir saistīts tieši ar to, ka šis sadarbības veids tiek īstenots starp publisko tiesību subjektiem.
- 42 Ir jākonstatē, ka šajā gadījumā šis kritērijs acīmredzami nav izpildīts. Būtībā tādas “klasificētas” slimnīcas kā *Sacro Cuore* ir juridiskas personas, kuru vadība no finansējuma, vadītāju iecelšanas, kā arī iekšējās darbības noteikumu viedokļa ir pilnībā privāta, kā tas izriet no šī sprieduma 37. punkta.
- 43 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, atbilstoši kuram, “klasificētas” privātās slimnīcas pielīdzinot valsts slimnīcām, ņemot vērā to integrāciju valsts veselības aprūpes plānošanas sistēmā, ko reglamentē *ad hoc* vienošanās, kas atšķiras no parastajām akreditācijas attiecībām ar citiem privātajiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri piedalās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas sistēmā, tās tiek izslēgtas no valsts un Savienības tiesiskā regulējuma

publiskā iepirkuma jomā, tostarp gadījumā, ja tām ir bez maksas jāizgatavo un jāpiegādā valsts veselības aprūpes struktūrām īpaši izstrādājumi, kas vajadzīgi veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanai, kā atlīdzību par to saņemot šo izstrādājumu izgatavošanai un piegādei paredzētu valsts finansējumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “atlīdzības līgumi” ietver lēmumu, ar kuru līgumslēdzēja iestāde tieši, tātad bez publiskā iepirkuma procedūras organizēšanas, piešķir konkrētam saimnieciskās darbības subjektam finansējumu, kas pilnībā paredzēts to izstrādājumu ražošanai, kuri tam bez maksas ir jāpiegādā dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkādas atlīdzības samaksas minētajam piegādātājam, izņemot transportēšanas izmaksu vienotas summas 180 EUR apmērā par katru sūtījumu samaksu.
- 2) Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, atbilstoši kuram, “klasificētas” privātas slimnīcas pielīdzinot valsts slimnīcām, ņemot vērā to integrāciju valsts veselības aprūpes plānošanas sistēmā, ko reglamentē *ad hoc* vienošanās, kas atšķiras no parastajām akreditācijas attiecībām ar citiem privātajiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri piedalās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas sistēmā, tās tiek izslēgtas no valsts un Savienības tiesiskā regulējuma publiskā iepirkuma jomā, tostarp gadījumā, ja tām ir bez maksas jāizgatavo un jāpiegādā valsts veselības aprūpes struktūrām īpaši izstrādājumi, kas vajadzīgi veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanai, kā atlīdzību par to saņemot šo izstrādājumu izgatavošanai un piegādei paredzētu valsts finansējumu.

[Paraksti]